



Με την ευθύτητα, ειλικρίνεια και περηφάνια που αρμόζει στους κομμουνιστές, αντιμετώπισε την Τρίτη 4/2/2020 και τις δύο κατηγορίες που αντιμετώπιζε ο **Ηλίας Σμήλιος** στο Δ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης, σε μια δίκη σκοπιμότητας.

Τόσο η διατάραξη κοινής ειρήνης (με την επιβαρυντική περίπτωση του υποκινητή), όσο και η παρακώλυση συναγωνισμού, που δήθεν διέπραξε την 19/10/2016 στο Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης, συμμετέχοντας σε δράση διαμαρτυρίας του Συντονισμού Συλλογικοτήτων Θεσσαλονίκης για την (τότε) απελευθέρωση των πλειστηριασμών, **κατέπεσαν με πάταγο** στο ακροατήριο, μετά από μια εξαντλητική νομική διαδικασία, με σωρεία εγγράφων, ενστάσεων, υπομνημάτων, υπερασπιστικών ισχυρισμών, δεκάδων ψηφισμάτων, καταθέσεων 7 μαρτύρων υπεράσπισης και βέβαια τη συγκλονιστική απολογία του ίδιου. Η απαγγελία της αθωωτικής απόφασης επέστρεψε στα πρόσωπα των πολλών δεκάδων αλληλέγγυων συναγωνιστών/ριών, που κυριολεκτικά κατέκλυσαν τη δικαστική αίθουσα, χαμόγελα αυτοπεποίθησης ότι η συγκεκριμένη απόφαση αντιστοιχεί απόλυτα στο δίκιο του αγώνα κι εναρμονίζεται με την αλήθεια των πολλών και το λαϊκό περί δικαίου αίσθημα.

Η στοχοποίηση και δίωξη του Ηλία Σμήλιου, μέσα από την αναζήτηση «**υποκινητών**» στο πλαίσιο δράσης του **Συντονισμού Συλλογικοτήτων Θεσσαλονίκης** ήταν άλλωστε από την πρώτη στιγμή απολύτως σκόπιμη και ευθέως σχεδιασμένη. Εντάσσεται σε μια προσπάθεια εκφοβισμού και φίμωσης του λαού, προκειμένου αυτός να αποδεχθεί την αντίληψη ότι η κοινωνική βαρβαρότητα είναι μονόδρομος κι ότι ο ίδιος, βουβός και ανυπεράσπιστος, θα πρέπει να εμπεδώσει αδιαμαρτύρητα τις συνέπειες μιας οικονομικής κρίσης, που άλλοι δημιουργήσαν και πλουτίζουν και που στο όνομά της ο ίδιος καταστρέφεται, συνθλίβεται και εξαθλιώνεται.

Στο στόχαστρο η ίδια η δυνατότητα συλλογικής αντίστασης και δράσης

Σ' όλο τον κόσμο είναι γνωστό ότι τα μέλη του κινήματος (που αποτελείται από διάφορους φορείς εργαζομένων, συνδικαλιστικές οργανώσεις, πρωτοβουλίες γειτονιάς, φοιτητικούς συλλόγους, συνταξιοδικές οργανώσεις κλπ.) συναποφασίζουν με δημοκρατία μέσα από ανοιχτές και δημόσιες γενικές συνελεύσεις, ακριβώς γιατί οι άνθρωποι **δεν παραμένουν παθητικοί δέκτες και βουβοί θεατές της ζωής και των προβλημάτων τους**, αλλά συνεργάζονται συνειδητά, μετέχοντας **συλλογικά σε έναν κοινό αγώνα** βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσής τους, κερδίζοντας οι ίδιοι τη ζωή και το μέλλον τους.

Ούτως ή άλλως, την ημέρα εκείνη ούτε κανένας πλειοδότης εμφανίσθηκε και άρα κανείς δεν παρεμποδίστηκε, ούτε υπήρξε καμιά βία ή απειλή κατά οποιουδήποτε. Αυτό που πραγματικά συνέβη την 19/10/2016 στο Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης ήταν η αυθαίρετη, απολύτως παράνομη, αναιτιολόγητη και ωμή παραβίαση της απόφασης της Συντονιστικής Επιτροπής των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων Ελλάδας για **καθολική πανελλαδική αποχή** από τη θανούσα πλέον συμβολαιογράφο - Πρόεδρο τότε του

Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, με υποκινητή το συμφέρον των Τραπεζών. Η απόφαση αυτή μιλούσε για **πλήρη και καθολική αποχή** των συμβολαιογράφων από όλους τους πλειστηριασμούς, με πολύ περιορισμένες εξαιρέσεις, που έτσι κι αλλιώς εκείνη τη μέρα δεν συνέτρεχαν. Η Τράπεζα Πειραιώς, όμως, επεδίωκε να βγάλει στο σφυρί για **50.000** ευρώ, ένα οικόπεδο 1.000 τ.μ. στο Χορτιάτη, αξίας τουλάχιστον **180.000 ευρώ!**

Το κατασκευασμένο και ψευδές κατηγορητήριο είχε στο στόχαστρο την ίδια τη δυνατότητα **συλλογικής αντίστασης και δράσης**, την κοινωνικοπολιτική διαμαρτυρία. Μάλιστα την αυταρχική επιχείρηση «παραδειγματικής» τιμωρίας του Ηλία Σμήλιου, η οποία πήρε εμμονικά σε βάρος του και απολυταρχικά χαρακτηριστικά, παραπέμποντας σε **φρονηματικές διώξεις** των πιο μαύρων περιόδων της ελληνικής Ιστορίας, κατέδειξε επιπλέον ο σχηματισμός και νέας δικογραφίας σε βάρος του (εκτός των ήδη υπαρχουσών), για **ίδια αδικήματα με τρεις(!!!) διαφορετικούς χρόνους διάπραξης** αυτών!!!! Και σαν να μην έφθαναν οι τρεις διαφορετικοί χρόνοι (κάτι που στα νομικά απαγορεύεται απολύτως), στο τέλος μπήκε και **ερωτηματικό!!!** Φυσικά για την τραγελαφική αυτή υπόθεση, που αφορά έναν πολυδαίδαλο ιστό παρανοήσεων, παραλείψεων, επαναλήψεων, λαθών και συγχύσεων, καθιστώντας τον Ηλία Σμήλιο τον απόλυτο καφκικό ήρωα, έχει ήδη κατατεθεί σχετικό υπόμνημα στον Προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης.

Σε κάθε περίπτωση, «ο ίδιος δεν ήταν παρά ένας μεταξύ των εκατοντάδων αγωνιστριών και αγωνιστών που συμμετέχουν στο Συντονισμό Συλλογικοτήτων, διεκδικώντας την παύση των πλειστηριασμών λαϊκής στέγης και περιουσίας και τη θεσμοθέτηση ενός νομοθετικού πλαισίου προστασίας από τις αρπακτικές διαθέσεις ντόπιων και ξένων funds, τραπεζών, κράτους, δήμων και ταμείων, υπερασπιζόμενοι το βασικό συνταγματικό δικαίωμα κάθε ανθρώπου να ζει με όρους αξιοπρέπειας και απαιτώντας από το κράτος να εξασφαλίζει αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για όλους, κατά ρητή συνταγματική επιταγή.”

Όμως το Σύνταγμά μας δεν τηρείται όταν όλο και περισσότεροι άνθρωποι στερούνται βασικών αγαθών για να ζήσουν αξιοπρεπώς και παραβιάζεται όταν, σε καιρό γενικευμένης οικονομικής αδυναμίας, οι πλειστηριασμοί απελευθερώνονται πλήρως. Στη βάση αυτών ακριβώς των δικαιωμάτων και της συνταγματικής υποχρέωσής του, όπως αυτή απορρέει από το **άρθρο 120 παρ. 4**, κατά το οποίο

«η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία»,

συμμετείχε κι εκείνος μαζί με πολλούς άλλους συμπολίτες του και εκείνη την ημέρα στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τους πλειστηριασμούς λαϊκής κατοικίας και περιουσίας στο Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης.

***Συνήγορος του Ηλία Σμήλιου στη συγκεκριμένη δίκη, δικηγόρος και άλλων διωκόμενων αγωνιστών για παρόμοιες υποθέσεις**